

R-saga

Þetta sumar hafði verið sólskin og heitt í veðri í margar vikur. Börnin léku sér úti langt fram á kvöld og allir voru ánægðir og glaðir. Samt kom að því að fólki fannst þetta óvenjulega veður skrýtið og fór að vonast eftir rigningu. Sérstaklega þegar grasið, blómin og trén urðu gul og dóu næstum úr þurrki. Ár og vötn þornuðu líka upp svo dýrin þjáðust af þorsta.

Einn daginn þegar _____ var að leika sér úti í garði, sá hann eitthvert dýr milli runnanna. Fyrst hélt hann að það væri hundur, en svo sá hann að það var refur. Hann sat með tunguna lafandi út úr munninum og var greinilega allt of heitt. _____ skildi strax að hann hlyti að vera mjög þyrstur, þannig að hann hljóp inn eftir vatnsskál, fór með hana út og gaf refnum.

Refurinn lapti allt vatnið ákafur upp, leit svo upp á _____ og sagði: "Þakka þér kærlega fyrir. Ég var orðinn svo þyrstur".

_____ var svolítið hissa á að hann kynni að tala, en svaraði samt. "Ekkert að þakka. Ég heiti _____. Hvað heitir þú?"

"Ég heiti Rikki Refur," svaraði refurinn. "Þú kannast kannski við frænda minn. Hann heitir Mikki refur og býr í Hálsaskógi. Hann kenndi mér að borða grænmeti og ávexti. En nú er varla hægt að finna neitt grænmeti lengur því að allar plöntur eru að deyja úr þurrki."

"Já, við skulum vona að það fari bráðum að rigna," sagði _____.

"Hah!" sagði refurinn. "Það rignir ekkert fyrir en vondi galdrakarlinn hefur sleppt rigningarskýjunum".

"Hvað segirðu?" sagði _____ hneykslaður. "Var það vondi galdrakarlinn sem stal rigningunni? Þvílíkur óþokki! Skilur hann ekki að allar plönturnar og allt grænmetið geta ekki vaxið án þess að fá rigningu?"

"Greinilega ekki," sagði refurinn. "En heyrðu, ég var að fá góða hugmynd! Við getum farið til galdrakarsins saman og fengið hann til að skila rigningunni aftur!"

_____ var alveg til í það, svo þeir lögðu bara strax af stað.

Þegar þeir voru búnir að ganga lengi, lengi komu þeir fram hjá risastórum steini. Þeir ráku upp stór augu þegar þeir sáu að það var stórt sverð sem sat fast í steininum. Og ekki nóg með það – þarna var líka hávaxinn maður í herklæðum, sem strunsaði fram og aftur með gamalt pappírsblað í höndunum og var greinilega þungt hugsí.

"Góðan daginn!" sagði _____ við manninn. "Er eitthvað að?"

"Góðan daginn!" svaraði hann. "Já, ég er í smá vandræðum. Ég heiti Ragnar og ég er riddari. Ég þarf að ná þessu sverði úr steininum, en til þess þarf ég galdrapulu. Ég fann gamalt handrit, sem galdrapulan stendur á, en það er ekki lengur hægt að lesa síðasta orðið."

"Megum við heyra?" spurði _____.
"Kannski getum við hjálpað til."

Ragnar riddari las upp:

"Sverð í steini sefur
Það sig ekki gefur
Fyrr en komið hefur
Lítið barn og ...

og svo vantar mig síðasta orðið. Dettur ykkur eitthvað í hug?"

_____ hló. "Já, auðvitað. Sérðu það ekki? Hvað rímar við sefur, gefur og

hefur? Auðvitað REFUR!”

Riddarinn ljómaði allur upp, fór með þuluna og gat umsvifalaust dregið sverðið úr steininum. Svo þakkaði hann _____ i og Rikka ref kærlega fyrir hjálpina. ”Mikið var það heppilegt, hvað _____ er góður að ríma! Til að launa ykkur vil ég gefa ykkur þennan galdrapoka, sem kannski getur hjálpað ykkur seinna. Það er hægt að taka upp úr honum hvað sem maður þarf mest á að halda.”

_____ og Rikki kvöddu riddarann og héldu för sinni áfram. Áður en langt um leið gátu þeir séð kastala galdrakarlsins. Þeir þekktu hann strax af því að það voru kolsvört rigningský yfir honum.

_____ bankaði á hurðina þegar þeir komu að kastalanum, og galdrakarlinn kom út. Hann var með regnhlíf til að blotna ekki og hann var greinilega orðinn kvefaður af allri þessari rigningu.

”Aahtsjú! Hverjir eruð þið – aahtsjú – og hvað viljið þið?”

”Við heitum _____ og Rikki refur og við viljum að þú skilir rigningunni aftur”, svaraði _____. ”Plönturnar eru að deyja af því að þær fá ekkert vatn!”

Galdrakarlinn hló og hnerraði svo aftur. ”Ég er reyndar að verða svolítið þreyttur á þessari rigningu, en þið fáid hana samt ekki nema þið getið leyst fyrir mig þraut – og hún er svolítið óvenjuleg.”

”Allt í lagi,” sagði _____. ”Hver er þrautin?”

”Hérna eru tíu myndir,” sagði galdrakarlinn. ”Ég vil fá tíu hluti sem ríma við myndirnar”.

[Fara yfir myndirnar og hvaða orð þær standa fyrir: sól, fiskur, hús, krani, fill, peningur, ís, mynd, dós, búr]

_____ i leist fyrst ekki á blikuna, en svo mundi hann eftir galdrapokanum. Hún rétti höndina niður í hann og tók upp fyrsta hlutinn...

[Barnið tekur upp hlut. Það og hin börnin reyna að sjá hvaða mynd hluturinn rímar við.]

”Æ, þetta var víst alltof auðveld þraut fyrir þig,” sagði galdrakarlinn pirraður og snýtti sér í stóran, rauðan vasaklút. ”Þú varst alltof duglegur að ríma.” Svo benti hann á regnskýin með galdrasprotanum sínum og fór með stutta galdrapulu:

Abrakadabra, simmsalabimm!
Farið þið burt - svo hér verði þurrt!

Um leið hætti að rigna á kastalann og skýin byrjuðu að dreifast. Galdrakarlinn braut saman regnhlífina sína og flýtti sér aftur inn í kastalann sinn án þess einu sinni að kveðja _____ og Rikka ref.

En þeir voru glaðir og ánægðir og héldu aftur heim á leið. Og auðvitað var farið að rigna þegar þeir komu til baka!

hlutur	mynd	hlutur	mynd
grís	ís	kind	mynd
bíll	fill	diskur	fiskur
hjól	sól	mús	hús
teningur	peningur	hani	krani
rós	dós	úr	búr